

[Ole Espersen]

lig enten en rekonstruktion eller en konkurs, der sker på en sådan måde, at aktiverne afhændes bedst muligt. Det er også mit indtryk, at forslagsstillerne med det forslag, der er fremsat her, søger at varetage det hensyn.

Det er imidlertid ret så uoverskueligt, hvad følgen ville blive, og det er vores opfattelse, at de ændrede og forbedrede regler om betalingsstandsning først må stå deres prøve. Det forhindrer jo ikke, at der kan være enkeltheder i lovforslaget, som bør vurderes grundigt i retsudvalget, for at vi kan se, om der måtte være ting, der bør justeres allerede nu, men en gennemgribende reform, således som der lægges op til her, tror jeg ikke der er behov for.

Flemming Hansen (KF):

Det er meget væsentligt, som justitsministeren har nævnt det i sin tale, at man til staidighed ajourfører den lovgivning, man har på et hvilket som helst område, og ikke mindst når der er tale om et område, der som konkursloven konstant er udsat for offentlighedens bevågenhed. Når konkursloven blev ændret den 1. juli 1984, må det imidlertid være rimeligt, at man høster erfaringerne af denne lov gennem et overskueligt stykke tid på i hvert fald 2 år, inden man går til ændring af en sådan ny lov. Derfor kan vi ikke tilslutte os det lovforslag, som de frie demokrater har fremsat.

Forslagsstilleren nævner i bemærkningerne til lovforslaget, at en advokats uddannelse ikke gør ham egnet til at optræde som medhjælper eller kurator i konkursboer, fordi han mangler nødvendig regnskabsmæssig og forretningsmæssig indsigt, men jeg må sige, at det bestemt ikke er min opfattelse, idet advokaternes uddannelse er så bredt dækkende, at der ingen tvivl er om, at advokaterne naturligvis har overordentlig god indsigt i de forhold, de behandler, bl.a. gennem det utal af sager og problemkomplekser, enhver advokat stilles over for.

Som nævnt kan vi ikke tilslutte os lovforslaget, men vi ser frem til senere at få en vurdering af, hvordan den lov, der trådte i kraft den 1. juli 1984, fungerer.

Bjørn Elmquist (V):

Også i venstre mener vi, at forslagsstilleren er for tidligt ude med dette lovforslag om en

ny revision af de nye ændringer af konkursloven.

Der er specielt én ting i forslaget, som jeg vil hæfte mig ved, og det fremgik også af justitsministerens indlæg, at dette forslag, om det gennemførtes, ville føre til, at skifteretternes kompetence og indflydelse på afgørelsen af spørgsmål om konkurs ville blive begrænset betænkeligt derved, at det skal kunne lægges op til en flertalsafgørelse i et såkaldt konkursudvalg. Det mener vi ville være betænkeligt ud fra et principielt synspunkt.

Vi kan ikke støtte lovforslagets gennemførelse nu, men vi vil godt være med til en videre overvejelse af tingene, som også andre ordførere har været inde på.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil indledningsvis sige, at jeg synes, det er et meget sympatisk lovforslag, som de frie demokrater her har fremsat. Sigtet med det – i højere grad at lægge vægten på arbejdet med en rekonstruktion af en virksomhed, som er kommet ud i nogle betalingsmæssigt vanskelige situationer, i stedet for at lægge arbejdet i en konkurs – er ganske væsentligt. Samtidig må jeg dog sige, at jeg er enig med justitsministeren og de øvrige ordførere for så vidt angår spørgsmålet om at indføre en betalingsordning, når vi netop sidste år vedtog nye regler om betalingsstandsning. Det er rimeligt nok, at disse regler fungerer et stykke tid endnu.

Hvad angår selve konkurssituationen og for så vidt også det princip, som de frie demokrater medtager under betalingsordningen, nemlig advokatbeskikkelse for skyldneren, er vi også sympatisk indstillede. Vi har jo gennem forskellige kontakter, bl.a. til konkurskomiteen, set adskillige eksempler på, at skyldneren i meget vidt omfang sættes uden for indflydelse, eller at man umyndiggør skyldneren i situationer, hvor der foreligger konkurs.

Samtidig gør lovforslaget op med den problemstilling, der jo også har været fremdraget adskillige gange, nemlig salærberegningen for kurator, idet det angives, at honoraret og vederlaget til advokater og til konkursudvalget skal beregnes ud fra arbejdets omfang.

Der er altså i dette forslag nogle, synes vi, væsentlige og sunde principper, som givetvis